

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 1937-21
ערר 1938-21
ערר 1939-21
ערר 1940-21

לפני כבוד חברי הוועדה:
ערן עסיס, עו"ד - יו"ר
טניה חכמוב, רו"ח - חבר

ל.י.ר.ן טי.איי.אן. ווי. בע"מ, ח.פ. 514377068
באמצעות אבירם מלמד

העוררת:

נ ג ד

רשות המסים

המשיבה:

באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

1. העוררת היא חברה העוסקת במתן שירותי ניהול וייעוץ בפרויקטי נדל"ן בחוץ לארץ.
2. העוררת הגישה בקשות למענקי השתתפות בהוצאות קבועות בגין תקופות הזכאות מרץ-אפריל 2020 ומאי-יוני 2020 (להלן – **הבקשות הראשונות**), וכן בגין תקופות הזכאות ינואר-פברואר 2021 ומרץ-אפריל 2021 (להלן – **הבקשות המאוחרות**), והכל בהתאם להחלטת הממשלה מס' 5015 (מיום 24.4.2020; להלן – **החלטת הממשלה**) ובהתאם לחוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), התש"ף-2020 (להלן – **החוק או חוק התוכנית לסיוע כלכלי**).
3. לאחר שנדחו הבקשות הראשונות, הגישה העוררת בגין השגה. בשלב ההשגה, קבעה המשיבה כי לחברה קיימת ירידה חדה מאוד בהכנסות החל מחודש יולי 2019 – ירידה שהחלה לפני הקורונה וללא קשר לנגיף הקורונה. על רקע זה, נקבע מחזור הבסיס לפי ממוצע ההכנסות מחודש יולי 2019 ועד חודש פברואר 2020. החלטה דומה ניתנה באותה העת הן במסגרת ההשגות שהוגשו בשתי הבקשות הראשונות, והן במענה לבקשות האחרונות (שבגינן לא הוגשה השגה). בהתאם לחישוב החלופי של מחזור הבסיס, נקבע כי העוררת אינה זכאית למענק בכל תקופות הזכאות הנדונות – למעט תקופת הזכאות ינואר-פברואר 2021, בה נקבע כי היא זכאית למענק מינימלי בסך של 6,000 ש"ח בלבד.
4. מכאן הערר שבפנינו.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

5. יוער כי בשלבים שונים התבקשה העוררת למסור מסמכים נוספים לצורך הבהרת טענותיה ועל רקע שאלות נוספות שהתעוררו במהלך בירור הערר. לשם הנוחות, נעמוד להלן על טענותיה של העוררת לפי סדר ענייני ולא על פי הסדר שבו הוגשו המסמכים.

טענות הצדדים

6. בכתב הערר, טענה העוררת כי פעילות החברה תלויה ביזמות וקיימת תנודתיות בהכנסותיה, כך שתקופת המדידה חייבת להיות על פני שנה שלמה. העוררת הסבירה כי היא מקבלת הכנסות מפרויקטים יזמיים הנמשכים מספר שנים, וכי עיקר ההכנסות מתקבלות בתחילת ביצוע הפרויקט ובסופו, בהתאם לאבני הדרך שנקבעים בין הצדדים. העוררת צירפה לכתב הערר תחשיב חלופי, שבו מחזור הבסיס מחושב לפי הממוצע השנתי, ולפיו היא זכאית בגין התקופות השונות למענקים בסך כ-168 אלף ש"ח.

7. העוררת ציינה כי בשנת 2019 עיקר ההכנסה נובע ממימוש של פרויקט אחד – בניין שנמכר בחודש מאי 2019. ההכנסות מהמכירה התקבלו בחודש יוני 2019, ואולם העוררת עמדה על כך שהליך המכירה נמשך למעלה משנה ועיתוי המכירה הוא שרירותי. לצד זאת, התייחסה העוררת לשני פרויקטים שהיא ניהלה בספרד החל משנת 2018, אשר לטענתה נתקעו עקב מצב פוליטי חריג ששרר באזור. העוררת טענה כי על הרקע הזה, היא לא יכלה להמשיך למשוך דמי ניהול מחשבון הנאמנות, למרות שהייתה קיימת יתרת דמי ניהול למשיכה (גובה יתרת דמי הניהול צוינה בכתב הערר) – אף שהיא המשיכה לעבוד על פרויקטים אלו.

8. העוררת הדגישה כי בתקופת הקורונה לא נפתחו פרויקטים חדשים, וגם פרויקטים קיימים נעצרו ולא הגיעו לידי מימוש, ולכן הירידה בהכנסות נובעת ממשבר הקורונה. כמו כן טענה העוררת כי בד בבד היא ממשיכה לשאת בהוצאות קבועות כגון שכירות משרד ומשכורות לעובדת (וציינה כי מנהלים בעלי שליטה לא משכו שכר).

9. בכתב התשובה, עמדה המשיבה על כך שהעוררת לא הגישה השגה על ההחלטה בבקשות המאוחרות (הנסובות על שנת 2021) אלא רק על הבקשות הראשונות, ומהטעם הזה יש למחוק על הסף את העררים הנוגעים לבקשות אלו.

10. לגופם של דברים, הדגישה המשיבה שוב כי מחודש יולי 2019 ואילך חלה ירידה חדה בהכנסות, וציינה כי גם מספר העובדים צומצם במהלך שנת 2019 – משלושה עובדים בחודש יולי, לשני עובדים בחודש אוגוסט, ולעובד אחד בלבד בחודש בדצמבר – ואף הוזכר כי מנכ"לית החברה הפסיקה את עבודתה החל מיולי 2019. בנוסף הודגש כי בכתב הערר העוררת עצמה ציינה כי הגורם לירידה בהכנסות הוא המצב הפוליטי בספרד ולא משבר הקורונה.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

11. נציין כי בטרם הגשת כתב התשובה, התבקשה העוררת להשיב לשאלות הבהרה שהעלתה הוועדה ולמסור מסמכים נוספים, ובכלל זה את מסמכי השותפות שבהם היא פועלת. כפי שעולה מהמסמכים, וכפי שהובהר מאוחר יותר בדיון, פעילותה של העוררת בניהול וייעוץ לפרויקטים בתחום הנדל"ן בחו"ל באה לידי ביטוי בשותפויות שהיא מקימה, במסגרת משפטית של שותפות מוגבלת. משקיעים שונים מצורפים לשותפות כשותפים מוגבלים, ואילו העוררת מוגדרת כשותף כללי ומנהלת את ההשקעה בפרויקט. עם זאת, הובהר כי החברה העוררת עצמה אינה מקבלת הכנסות בהתאם לרווחיות הפרויקט, אלא הכנסות מדמי ניהול, המשולמים מראש על ידי המשקיעים בסכום שנקבע. הכנסות אלו מועברות עם הקמת השותפות לחשבון נאמנות, והן מועברות לעוררת על פי אבני דרך שנקבעו בהסכם השותפות.

12. הוועדה ביקשה מהעוררת להבהיר כיצד מתיישבים הדברים עם הוראת סעיף 8(2)(א) לחוק, המחריגה מחישוב המענק עסקאות המתקיימות בין שותף לבין השותפות – העשויה לחול על הכנסותיה של העוררת. העוררת ציינה כי היא מהווה שותף כללי בלבד בשותפויות אלה, ומתוקף כך היא אמנם אחראית על ניהול השותפות, אך אין לה כל חלק בהון, וכל הכנסותיה מתקבלות מהסכמי הניהול בלבד. העוררת טענה כי ההוראה בדבר עסקאות בין שותף לבין שותפות לא נועדה לחול בנסיבות כאלו. מנגד, המשיבה טענה כי ההוראה בדבר נטרול העסקאות בין שותף לבין השותפות היא הוראה נחרצת וחד משמעית, ודי בכך בכדי להוביל לדחיית הבקשה. בהקשר זה, העירה המשיבה כי בעלי השליטה בעוררת הינם שותפים בשותפויות שהעוררת מנהלת, והם נהנים מהכנסות השותפויות (ואף זכאים במקרים מסוימים למרכיב גבוה יותר ברווחי השותפות לעומת יתר השותפים).

13. ביום 11.1.2022 קיימנו דיון באמצעים טכנולוגיים, ועל העובדות שהתבררו במהלך הדיון נעמוד להלן. בתום הדיון, ניתנה לעוררת הזדמנות להציג מסמכים להוכחת טענותיה לעניין הקשר הסיבתי, ונתייחס להלן גם לממצאים העולים ממסמכים אלו.

דיון והכרעה

14. לאחר שעיינו בכתבי הטענות ושמענו את טענות הצדדים, באנו לכלל מסקנה כי **דין הערר להידחות**, וזאת לאחר שמצאנו כי העוררת לא הוכיחה שקיים קשר סיבתי בין מגפת הקורונה לבין ירידת המחזורים שחלה בהכנסותיה.

15. החלטת הממשלה וחוק התוכנית לסיוע כלכלי מורים על מתן מענקים לעסקים שנפגעו בתקופת ההתפשטות של נגיף הקורונה, וזאת מתוך מטרה לסייע לעסקים שנפגעו כתוצאה מהתפשטות הנגיף. בהתאם להחלטת הממשלה ולחוק, התנאי הבסיסי למתן המענק הוא כי חלה בעסק ירידת מחזורים, בהשוואה בין תקופת הזכאות לבין החודשים המקבילים

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

בשנת 2019, בשיעור שנקבע (בענייננו – 25%). עם זאת, המענק ניתן רק במקרים שבהם **"ירידת מחזור העסקאות בתקופת המענק נגרמה כתוצאה מההשפעה הכלכלית של התפשטות נגיף covid-19"**, כלומר – רק אם קיים קשר סיבתי בין ירידת המחזורים ובין התפשטות נגיף הקורונה (ראו סעיף 8(3) לחוק; סעיף 1(ג) להחלטת הממשלה).

16. בהחלטת הממשלה ובחוק לא נקבע כי עוסק המבקש מענק מחויב להוכיח את הקשר הסיבתי באופן פוזיטיבי. על רקע הפגיעה הכלכלית הנרחבת שנבעה מהתפשטות הנגיף, ביקשה הממשלה לפשט את הליכי מתן המענק, ולא העמידה בפני מבקשי המענק דרישה להצגת מסמכים או ראיות אחרות המוכיחות את קיומו של הקשר הסיבתי. כפי שנקבע בעבר בהקשר זה, ניתן לומר כי יש מעין הנחת מוצא עובדתית לפיה במקום שקיימת ירידת מחזורים, קיים גם קשר סיבתי להתפשטות נגיף הקורונה. יחד עם זאת, במקרים שבהם רשות המסים מצביעה על ממצאים עובדיים מהימנים המעמידים בספק את קיומו של קשר סיבתי, נטל ההוכחה מוטל על העוסק, ועליו להבהיר את הקשר בין ירידת המחזורים ובין התפשטות נגיף הקורונה (ראו עמ"נ 27710-06-21 **ב.ג. בטחון הצפון אבטחת מוסדות, לוי טיולים ומתן שירותי רפואה נ' רשות המסים בישראל** (ניתן ביום 3.1.2022); להלן – **עניין ב.ג. בטחון**), פסקה 53 להחלטה).

17. בעניין ב.ג. בטחון ובפסיקות קודמות של ועדות הערר הוזכרו ממצאים שונים שהוכרו ככאלו שמעבירים לעורר את הנטל הראייתי להוכחת קיומו של הקשר הסיבתי. בין היתר נקבע כי העורר נדרש להוכיח את הסיבה לירידת המחזורים כאשר חלה ירידה בהיקף ההכנסות שלו עוד לפני משבר הקורונה (**עניין ב.ג. בטחון**, פסקה 53 להחלטה; וראו לדוגמה ערר 1101-21 **זידאן מוחמד נ' רשות המסים** (ניתן ביום 5.5.2021), ערר 1133-21 **מאסטר בן בע"מ נ' רשות המסים** (ניתן ביום 19.5.2021), ערר 1088-21 **ש. שג רפאלו (ניהול מותג) נ' רשות המסים** (ניתן ביום 3.6.2021), ערר 1887-21 **וולו מדיה בע"מ נ' רשות המסים** (ניתן ביום 11.11.2021)), או ירידה בהיקף הפרויקטים שלו (ערר 1059-21 **א.ש.ת. עבודות קבלנות בניה בע"מ נ' רשות המסים** (ניתן ביום 12.8.2021)), כמו גם במצבים נוספים (לפירוט אודות הנסיבות המצדיקות העברת הנטל לעורר, ראו ערר 1740-21 **דורון אוסט נ' רשות המסים** (ניתן ביום 21.12.2021); להלן – **עניין דורון אוסט**).

הסיבות לירידה בהכנסות העוררת

18. העוררת הבהירה היטב כי הכנסותיה הן תנועתיות, והן מושפעות מהתקדמות הפרויקטים שבהם היא מעורבת. עם זאת, הנסיבות שהתבררו בדיון מלמדות כי מצב של החברה עובר לפרוץ המגפה היה חריג ויוצא דופן גם בהתחשב בתנועתיות הטבעית שלה.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

19. כזכור, המשיבה עמדה על כך שעבודתם של שני עובדים הופסקה במהלך 2019. בדיון הובהר כי שני העובדים הם שני בעלי השליטה בחברה – גב' לירז רגב ומר איתן שינדלר – אשר הפסיקו למשוך משכורת מהחברה בחודש אוקטובר 2019 ובחודש ינואר 2020 (בהתאמה). לצד זאת, לאחר שנציג המשיבה הציג מידע על עיסוקה הנוכחי של גב' רגב, היא הודתה כי מחודש ספטמבר 2019 היא החלה לעבוד כמנכ"לית בחברה ציבורית, תוך שהיא ממשיכה לנהל את חברת לירן ולעבוד בה יום וחצי בשבוע. בצד זאת, הובהר כי במהלך 2020 החל גם מר שינדלר לעבוד בחברה אחרת שמצויה בבעלותו.

20. לשאלת הוועדה בהקשר זה, מסרה גב' רגב בדיון כי ההחלטה להפסיק למשוך משכורת מהחברה נבעה מהיעדר תזרים בחברה. במהלך הדיון, ניסתה גב' רגב לקשור בין המשבר התזרימי ובין נגיף הקורונה, ואולם טענות אלה אינן מתיישבות עם המציאות. מגפת הקורונה החלה להתפשט בחודש ינואר 2020, ובמרבית המדינות החלו הסגרים רק בחודש מרץ 2020, ורק אז החלה המגפה להשפיע על כלכלת העולם. אולם כפי שעולה בבירור מדיווחי המע"מ של העוררת, הירידה בהכנסות העוררת החלה כבר בחודש יולי 2019.

21. למעשה, בעקבות שאלות המשיבה גב' רגב הבהירה בדיון כי בתקופה הרלוונטית לא היו לחברה פרויקטים גדולים שיכולים להניב לה הכנסות משמעותיות – פרויקט גדול אחד הושלם במהלך שנת 2019, ובפרויקטים אחרים לא הייתה העוררת זכאית לדמי ניהול בעת מימוש הפרויקט אלא לסכומים שוטפים בהיקף נמוך (7,000 אירו לשנה בפרויקט אחד, 12,000 דולר לשנה בפרויקט אחר). הרושם הכללי הוא כי עובר למשבר הקורונה, לא היו לעוררת מקורות הכנסה משמעותיים שהיו עשויים להניב לה הכנסות.

22. פרויקטים נוספים שעמדו על הפרק הם שני פרויקטים בברצלונה. העוררת טענה כי בפרויקטים אלו חל עיכוב יוצא דופן שנבע ממשבר פוליטי, והזכירה את בעיית ה-*okupas* – תנועה פוליטית רדיקלית הנוקטת בפלישה לנכסים. העוררת טענה בדיון כי משבר זה נפתר ואמור היה להניב הכנסות אלמלא משבר הקורונה, ואולם טענותיה בהקשר זה היו כלליות ולא קוהרנטיות. גב' רגב ציינה בדיון כי הבעיה נפתרה בסוף שנת 2019, ואולם בשלב מאוחר יותר ציינה כי בחודש פברואר 2020 היא עוד שהתה בברצלונה על מנת לטפל בבעיית הפולשים. העוררת התייחסה לבעיות בספרד כבעיות זמניות, וטענה כי ההכנסות מהפרויקטים בספרד היו אמורות להגיע בשנת 2020 – אך היא לא עשתה די כדי לפגוע את הערפל ולהבהיר על מה נסמכת ההנחה האופטימית לגבי מועד ההשלמה של פרויקטים אלו.

23. נציין כי בתום הדיון ביקשנו מהעוררת להציג גיליון הכנסות המפרט את הפרויקטים השונים שהיו לה ואת ההכנסות שדווחו למע"מ מכל אחד מהפרויקטים בשנים 2019-2021, ואולם העוררת נמנעה מהגשת פירוט זה, מטעמים שלא הובהרו. לא נותר לנו אלא להכריע בהתאם לרושם שעלה בדיון, לפיו לא היו לעוררת פרויקטים שהיו צפויים להניב לה הכנסות בשנת 2020.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

24. העוררת טענה כי אלמלא הקורונה היה באפשרותה למכור את שני הנכסים בספרד במצבם (As Is), וציינה כי "היינו חתומים עם קונה מסוים שבגלל הקורונה נסוג מהעסקה" (עמ' 11 לפרוטוקול הדיון). מכירת הנכסים אמנם לא הייתה צפויה להניב רווח למשקיעים, אך הייתה מסיימת את התהליך והייתה מזכה את העוררת בחלק של דמי הניהול שאמור להתקבל עם השלמת העסקה. עם זאת, המסמך שהוצג לאחר הדיון אינו מבסס את טענות העוררת. מדובר במסמך של עמוד אחד בלבד, ובו הצעת מחיר ראשונית של הקונה הפוטנציאלי המעוניין לרכוש את הנכסים. בהיעדר מסמכים נוספים, ניתן להניח שהעוררת לא "קפצה על המציאה", והמשיכה לנסות לקדם את הפרויקטים באופן שיניב רווח למשקיעים. והא ראייה – הצעת המחיר נערכה ביום 24.1.2020, וגב' רגב ציינה בדיון כי בחודש פברואר 2020 היא נסעה לספרד על מנת לטפל בבעיות ששררו בנכסים. אם כן, העוררת לא הייתה "חתומה" על העסקה, אלא לכל היותר החזיקה בהצעה, מתוך תקווה שניתן יהיה לממש אותה בבוא העת, אם היא תחדל ממאמציה להניב רווחים בפרויקט. תקווה זו התבדתה לבסוף, וממילא אין די בה בכדי לבסס את טענת העוררת לגבי ההכנסות שהיו צפויות לה.

25. עיון בדיווחי המע"מ של העוררת משנת 2015 ואילך מחזק את התמונה העובדתית שהצטיירה בדיון. אין ספק כי דיווחי המע"מ של העוררת לאורך השנים מאופיינים בתנודתיות בולטת – ההכנסה עולה ויורדת בחדות, ככל הנראה בהתאמה לעיתוי הכנסה נקודתיים, הנובעים מכניסה לפרויקטים חדשים או מהשלמה של פרויקטים. עם זאת, בין יולי 2019 לפברואר 2020, היקף ההכנסות של העוררת ירד לרמה של פחות מ-8000 ש"ח בחודש בממוצע – הכנסה ברמה נמוכה ביותר שהעוררת לא ידעה כמותה קודם לכן, בכל שנות הדיווח הוצגו לנו. לא מדובר בירידה חד פעמית אלא במצב קבוע שהתמשך על פני 8 חודשים. בנסיבות אלה, אין תימה שבעלי השליטה הפסיקו למשוך משכורת מהחברה, ואף החלו לעבוד בעבודות אחרות.

26. לא למותר להעיר כי יש היגיון בטענת העוררת כי בשל מגפת הקורונה, לא התאפשר לה לנסוע לחו"ל כדי לאתר הזדמנויות עסקיות חדשות. אכן, הכנסות העוררת מורכבות מדמי ניהול, שמתקבלים בעיקרם בשלבי ההתחלה של ההשקעה בפרויקט ובשלבי הסיום שלו, ואילו הייתה אפשרות לאתר פרויקטים חדשים – אולי הייתה העוררת מקבלת הזדמנות להתאושש מהמצב שאליו היא נקלעה. אלא שכפי שהעוררת עצמה הדגישה בדיון, לא ניתן להבטיח שיהיו לה בשלב כזה או אחר הזדמנויות עסקיות בתחום הנדל"ן, וקשה לאמוד אם ומתי היו צפויות להיות לה הכנסות בגין פרויקטים חדשים.

27. כך או כך, ברי כי במהלך 2019 חל שינוי בעסקיה של העוררת. הכנסותיה נבלמו, הפרויקטים הגדולים שלה נתקלו בבעיה, והיא לא הצליחה להיחלץ ממנה עובר למשבר הקורונה. בה בעת, בשל הבעיות התזרימיות, בעלי השליטה נאלצו להפחית את התשומות

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

הניהוליות שהם משקיעים בחברה. גב' רגב טענה כי השירותים שהיא העניקה לחברה לא נפגעו, וכי היא פעלה כ-Multi-Tasker, ואולם קשה להניח שלשנינו כזה אין השפעה על התוצאות העסקיות.

28. כאמור, במקרים שבהם קיים ספק לגבי הקשר הסיבתי, נטל ההוכחה מוטל על העורר. בנסיבות שתוארו, לא מצאנו שהעוררת הרימה את נטל ההוכחה הנדרש. אמנם, נתנו דעתנו לכך שהעוררת לא ביקשה לחשב את המענק לפי מחזור ההכנסות בתקופת הבסיס, אלא לפי נתון נמוך יותר של ממוצע ההכנסות בשנת 2019, ואולם לא מצאנו שהעוררת הניחה תשתית עובדתית מספקת לכך שבשנת 2020 היו צפויות להיות לה הכנסות ברמה דומה לנתון זה.

סיכום והערות אחרונות

29. כאמור, הממצאים שעלו בדיון בנושא הקשר הסיבתי מהווים בסיס מספק לדחיית הערר. בנסיבות אלה, לא ראינו לנכון להכריע בשאלה האם חלה בנסיבות העניין ההוראה בדבר נטרול עסקאות בעלי עניין, הקבועה בסעיף 8(2)(א) לחוק.

30. הוראה זו נדונה בהרחבה בהחלטות קודמות של ועדות הערר וממילא אין צורך לחזור ולהידרש אליה (וראו ערר 1008-21 תחנת דלק היצירה בע"מ נ' רשות המסים (ניתן ביום 22.3.2021); ערר 1589-21 פליסיידד (פיסגה) בע"מ נ' רשות המסים (ניתן ביום 4.11.2021); ערר 1836-21 חלפון רפי אחזקות (1993) בע"מ נ' רשות המסים (ניתן ביום 27.12.2021); ערר 1609-21 מפעלי אחים עמאר מרצפות ושיש בע"מ נ' רשות המסים (ניתן ביום 25.1.2022); ערר 1664-21 ארג'נטרו אחזקות בע"מ נ' רשות המסים (ניתן ביום 30.1.2022)).

31. אמנם, בסיטואציה הייחודית של שותף כללי שהכנסותיו מתקבלות משותפות מוגבלת, לפי מסגרת הסכמית קשיחה, עשוי להיות מקום לספק בשאלה האם התכליות של הוראת נטרול עסקאות בעלי עניין עומדות בעינין. יחד עם זאת, בדיון עמדנו על כך שהמסגרת ההסכמית לא הייתה קשיחה – העוררת ניהלה את השותפות, והייתה לה גמישות מסוימת בעיתוי קבלת ההכנסות (לדבריה – בהיקף שנע בין 25% ל-40% מסך דמי הניהול של כל פרויקט). לכך יש להוסיף את העובדה שבענייננו, בעלי השליטה בעוררת הם גם שותפים בשותפות באופן אישי. שיקולים אלה מותירים ספק רב אם בכלל קיימת הצדקה בנסיבות העניין לפרוץ את המסגרת המחייבת של הוראת סעיף 8(2)(א) בדבר נטרול עסקאות בין שותף לשותפות. מכל מקום, כיוון שדחינו את הערר מטעם אחר, לא ראינו לנכון להכריע בכך.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

32. עוד נציין כי מקובלת עלינו הערת המשיבה כי לא היה מקום להגיש את העררים בנוגע לבקשות המאוחרות, ולמעשה מלכתחילה לא היה מקום לדון בעררים אלו. כיוון שלא הוצגה לוועדה החלטה בהשגה, הוועדה לא קנתה סמכות לדון בתקופות זכאות אלו, והחלטתנו נסובה אפוא על הבקשות הראשונות בלבד. עם זאת, ככל שיהיו לצדדים בעתיד טענות דומות לגבי תקופות זכאות אחרות, הממצאים שאליהם הגענו ממילא בהליך זה עשויים להכריע.

33. מכל הטעמים האמורים לעיל, החלטנו לדחות את טענות העוררת. בהתאם לאמור בפיסקה הקודמת, התוצאה האופרטיבית היא כי ערר 1937-21 וערר 1938-21 נדחים, ואילו ערר 1939-21 וערר 1940-21 יימחקו.

34. בהתחשב באופי ההליך ובהשתלשלות העניינים בערר, איננו עושים צו להוצאות.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 45 יום.

ניתנה היום, ז' אדר ב' תשפ"ב, 10/03/2022, בהעדר הצדדים.

1937-21, 1938-21, 1939-21, 1940-21

טניה חכמוב, רו"ח
נציגת ציבור

ערן עסיס, עו"ד
יו"ר הועדה